

Recensie: Kings of Leon op Sziget*1/2

Sziget Budapest
zaterdag 15 augustus 2015

foto © David Haesaert

Recensie:

Er zijn geen zekerheden meer in het leven. Kings of Leon leek wel een abonnement te hebben op Rock Werchter. Ze waren er in 2007, 2008, 2009, 2011, 2013 en vorig jaar zelfs als afsluiter van de Main Stage geboekt. Zes keer op acht jaar dus wat kennelijk wat te veel van het goede was voor heel wat muzikliefhebbers die terecht kritiek uitten op Live Nation Festivals. De Amerikaanse band doet dit jaar maar een beperkt aantal zomerfestivals aan in Europa: IJsland, Spanje, Zwitserland, Duitsland en Hongarije. Ons land laat de band links liggen. Herman Schueremans heeft er goed aan gedaan om deze keer te passen voor hetÂ two hit wonder Kings of Leon mocht ie de band tenminste aangeboden gekregen hebben. Er is ook in de verste verte geen nieuws te bespeuren rond deze groep. "Mechanical bull", hun zesde plaat, dateert van 2 jaar geleden. En live moeten de vier uit Nashville het nog steeds hebben van "Use Somebody" en "Sex is on fire",Â op Sziget helemaal opgespaard tot het einde waardoor het optreden een lange zit werd.

Het grootste probleem dat we met Kings of Leon hebben, is dat frontman Caleb Followill voor geen meter overtuigend overkomt in zijn bindteksten en de optredens oersaai zijn op die twee nummers na. Dat ze lang hebben uitgekeken om op Sziget te staan, dat we het beste publiek totnogtoe waren,â€ De manier waarop, vooral de toon die hij in zijn Engels stak, gaven aan dat hij voor geen meter meende wat ie zei. "Fans" kreeg beelden mee van de fans in het publiek, tijdens "Family tree" zagen we het eerste paar blote borsten op Sziget 2015, maar dan in neonversie op de visuals. "Don't matter" eindigde bruusk hier met een vintage auto die met zijnÂ koplampen in onze richting reed en plots stopte. Ook bij "The bucket" eindigden de Amerikanen het nummer plots. Bij "Pyro" ging de lichtman voor een black out op het podium zodat het publiek â€ weliswaar een zeer beperkt groepje â€ de song voor haar rekening nam. "On call" met heerlijke basgitaar klapte een deel van de toeschouwers mee. Het publiek reageerde al met al erg apathisch en toegegeven ook wij vonden het tellen van de overvliegende vliegtuigen â€ zo'n zes exemplaren tijdens het concert â€ veel interessanter dan het optreden zelf, toch zeker het eerste uur. Het leek wel alsof de band een uur aan het zoeken was naar lucifers om uiteindelijk de geslachtsgemeenschap even in brand te steken. Het brandje werd dan nog eens in no time gecontroleerd gedoofd. "Sex is on fire" was trouwens de derde en laatste toegift â€ toegiften waar het publiek niet om gejoeld had trouwens, het blijft dan ook vreemd dat bands er voor kiezen op festivals â€ maar het nummer zorgde er wel voor dat de vlaggen begonnen te zwaaien, de vrouwen op de schouders van hun vriendje kropen, en de smartphones op record-modus ingesteld werden. Maar al met al blijft Kings of Leon een band die eerder een plek verdient rond het avondeten omdat ze zo'n saaie optredens brengt, gecontroleerd dat wel maar ook o zo routineus en nooit avontuurlijk. Vreemd ook dat de zanger aan publieksinteractie doet terwijl hij daar kennelijk niet al te veel zin in heeft. Logisch dan ook dat de toeschouwers daar steeds erg lauw op reageren. Kortom: een headlinerpositie aan Kings of Leon (semi exclusief) aanbieden is hen boven hun gewicht laten boksen.

< Bert Hertogs >